

LETO XXXVII. Številka 48 Cena 7.— šil. (15 din)
Četrtek, 28. novembra 1985

Poština plačana v gotovini Celovec P.b.b.

Erscheinungsort Klagenfurt/Izhaja v Celovcu
Verlagspostamt 9020 Klagenfurt/Poštni urad 9020 Celovec

Rudi Benetik dobil nagrado Koroške

V torek je koroški deželni glavar izročil v zrcalni dvorani koroške deželne vlade letošnje kulturne nagrade Koroške. Med letošnjimi nagrajenci je naš rojak, mladi likovnik Rudi Benetik iz Podjune. Rudi Benetik, ki trenutno deluje v Benetkah, poleg tega pa še piše diplomsko delo, je dobil pospeševalno nagrado za likovno umetnost. S tem je uspešno in samosvojo likovno ustvarjanje Benetika, ki je dobil že vrsto mednarodnih in avstrijskih nagrad, bilo ustrezno priznано tudi od dežele Koroške same.

Kot prva žena je dobila kulturno nagrado Koroške znana slikarica prof. Maria Lassnig. Pospeševalno nagrado za glasbo je dobil Elemer Tarjan, za znanost doc. dr. Herbert Janig, za literaturo Günter Kanzian, Hermann Leinhard (literatura) pa je dobil častno nagrado.

Deželni glavar informiral Grilca in Wieserja:

Dvojez. šolstvo razpeto med dve rešitvi

Po seji odbora je Wagner dejal, da sta možni dve rešitvi, velika in mala. Za veliko, kjer gre za zakonske spremembe, da je pristojna zvezna vlada, malo pa, kjer so samo organizatorične spremembe, pa je pristojna že dežela. Vodja tega odbora, dr. Koschat pa je menil, da je za vse spremembe v dvojezičnem šolstvu pristojna zveza. Na seji so obravnavali tudi vprašanje asistenčnih učiteljev, ki bi letno stali med 20 in 25 milijonov šillingov. Očitno je glede teh samo to jasno, da bojo prišli in da šolskih poizkusov, kot jih predlagajo Slovenci in univerza, ne bo. Grilc in Wieser sta Wagnerju predala papir, v katerem so zbrani konstruktivni predlogi za izboljšanje dvojezičnega pouka: šolski poizkusi, izobraževanje učiteljev,

osebne spremembe samo po poizkusih, poizkusna dvojezična šola v okviru pedagoške akademije in razvijanje didaktičnih sredstev.

V diskusijo je posegel tudi poslevodeči predsednik deželnega šolskega sveta, Kircher. Po njegovem bi zadostovala mala rešitev, načelno pa naj vsi otroci ostanejo v skupnih razredih. Asistenčni učitelji da bi bili prišli v poštev pri pouku

slovenščine in nemščine, stvarnem pouku, branju in pisanju ter matematiki. Skupaj bi bili tudi v muzičnih predmetih in verouku. Od tega sistema si Kircher pričakuje precejšnje izboljšanje pouka.

Vsi politično merodajni pa se morajo zavedati, da je realiziranje „rešitev in predlogov“ možno samo skupno s slovensko narodno skupnostjo in sodelovanjem priznanih pedagoških strokovnjakov.

Grilc in Wieser (od leve) sta Wagnerju (v sredini) predala predloga za izboljšanje pouka (desno dr. Koschat).

Kakšna bo nadaljna usoda dvojezičnega šolstva na Koroškem, bo pokazal bodoči razvoj, ki pa ga je težko oceniti. V ponedeljek, 25. 11., je zasedal za pravna in manjšinska vprašanja pristojni odbor in se ukvarjal z zahtevami svobodnjakov, heimatdiensta in brambovcev po ločeni šoli, v torek pa so bili razgovori med predsednikom NSKS in ZSO, Grilcem in Wieserjem ter deželnim glavarjem Wagnerjem. Wagner je oba predsednika informiral o seji odbora.

Danes v NT

- Simpozij v Boznu str. 2
- To je bila Podjunska jesen str. 8/9

Tednikov komentar

PIŠE BORUT SOMMEREGGER

Scena je bila simbolična: Medtem ko so pred rotovžem na celovškem novem trgu zmrzovali prebivalci Pokrč in Štalenske gore in je z njimi še vedno razpravljaj celovški župan Guggenberger, so dve nadstropij višje že delili novinarjem načrte za novo celovško avtocesto.

Skoraj bi se lahko bridko smejal ob govoricenju podžupana FP Candussija, ko je ta občinskemu svetu pel hvalnice na svojega političnega šefa Haiderja. „Tako informirani prebivalci še

oskrbovali od tam s pitno vodo. Tam so sicer po nekem pismu deželne vlade z dne 29. 10. 1980 prepovedane tudi vojaške vaje, lahko pa se bo zgodila npr. prometna nesreča s kamijonom, ki prevaža strupene snovi ali pa bencin...

Saj to zanima samo Celovčane! Res? Po informacijah Našega tednika, ki smo jih prejeli iz ministrstva za gradnje, bo od celovške variante odvisno, kako bodo načrtovali avtocesto do Velikovca. Skozi Podjuno, ali pa severno. Ta

Celovška, podjunska in rožanska avtocesta?!

nikdar niso bili, kot so sedaj, ko ima tudi v deželni vladi FPÖ resort za gradnje.“ Spodaj pa sta se celo pritoževala dva župana, da sta bila o celovški avtocesti premalo obveščena.

In vendar: kar je, to je. Spet enkrat je celovški občinski svet našel in sklenil najboljšo avtocesto. Kot že 8. oktobra 1980 ali 14. junija 1985. Pa tudi tokrat ne bo šlo vse gladko. FPÖ Candussi je v svojem enournem monologu o „najboljši varianti“ pozabil prebrati tudi pismo deželnega svetika Rauscherja z dne 22. novembra 1985. V pismu Rauscher namreč piše, da bodo „natančno preverili načrtovano traso v področjih na vzhodu (torej proti Podjuni), kjer naj bi prečkala področje vodne zaščite“. Prav zaradi tega se imenuje ljudska iniciativa okoli Tonija Sturma „Trinkwasser-autobahn“.

Avtocesta naj bi torej šla skozi področje, ki naj bo zaščiten. Celovčane bodo

ko se rojevajo špekulacije: o velikovškem tunelu (ki ga dunajski tehniki odklanjajo), o dvojnem mostu proti Dobrli vasi (proti kateremu nastopajo prebivalci Vogelji), o hitrocesti (ki jo želijo škocijanski hotelirji).

Srečni Rožani! Res? Candussijev predlog z oznako 2 C 6120 — 20 A — 40 St/R že sedaj predvideva nezno prometno stanje na južni obvoznici Celovca do leta 1992. Pa bo spet nekdo predlagal rožansko avtocesto. Kljub protestu kotmirške in bilčovske občine.

Ta čas pa se bo pričkal glavni odgovorni Haider, z Wagnerjem, o tem, ali naj Haiderjeva žena ali Wagnerjeva otvori tunel, bo iskal „zeleni“ celovški odbornik Gasper zastave v Obirju in bo Candussi spet odkril „najboljšo“ varianto. „Ali naj res zapojemo Hvala večnemu Bogu“, je vprašal socialistični podžupan Peterle župana Guggenbergerja, ko je slednji dejal, da jim je pomagal tokrat sam Bog. Res?

Simpozij „Dve kulturi, dva jezika, ena šola“ v Boznu

„S to prireditvijo hočemo Južni Tirolci izpovedati svojo solidarnost z drugimi narodnimi skupnostmi, ki se v nasprotju z nami borijo za svoj vsakodnevni obstoj. To so med drugim koroški Slovenci, Ladinci in Slovenci v Italiji!“, je dejal na začetku simpozija „Dve kulturi, dva jezika, ena šola“ v Boznu dr. Leopold Steurer, predstavnik Michael-Gaismaier-Gesellschaft. Ta družba je v petek, 22. 11., in soboto, 23. 11. 1985, priredila v Boznu ta simpozij.

To zasedanje v deželi, ki igra na karto stroge ločitve med narodnimi skupnostmi, je bilo namenjeno spoznavanju šolske stvarnosti na dvojezičnem Koroškem, pri Ladincih in Slovencih v Italiji.

Koroško politično in šolsko stvarnost ter boj za dvojezično šolstvo in izobraževalne možnosti koroških Slovencev ter Slovenske gimnazije so predstavili predsednik NSKS, dr. Matevž Grilc, tajnik ZSO, dr. Marjan Sturm, univ. prof. dr. Peter Gstettner in univ. asis. dr. Mirko Wakounig.

V soboto so spregovorili prof. dr. Johannes Kramer (univerza Heidelberg) o ideoloških ozadnjih zahteve po enojezični šoli iz vidika lingvistike, dr. Elisabeth Höglinger, učiteljica na ladinški šoli Urtjei (St. Ulrich) v dolini Gröden o paritetičnih šolah v ladinških dolinah Južne Tirolske in dr. Pavle Stranj, vodja Slovenskega raziskovalnega instituta

(SLORI) v Trstu o šolstvu pri Slovencih v Italiji.

Dr. Kramer je na začetku izredno zanimivega referata dejal, da mnogi ljudje pri diskusiji o apartheidu v Južni Afriki pomislijo tudi na strogo ločevanje na Južnem Tirolskem.

Predvsem v nemškem jezikovnem prostoru tako zasidrani strah pred dvo-ali večjezičnostjo je dr. Kramer postavil v vročno zvezo z romantičnimi razpravami in razlagami o škodljivosti dvojezičnosti oz. koristnosti in vzvišenosti enojezičnosti. Predavatelj je posebej izpostavil teze Humboldtta in Weißgerberja, ki sta oba zagovarjala enojezičnost kot splošno odliko. Humboldt, tako Kramer, si sploh ni mogel

Slovenski občinski odborniki zasedajo

Klub slovenskih občinskih odbornikov je pretekli ponedeljek nadaljeval s svojo serijo v okviru strokovnega izobraževanja svojih članov.

V Domu v Tinjah je predaval avtor AGO dvor. svet. dr. Ralf Unkart slovenskim odbornikom o pravicah, ki imajo male frakcije. Zanimivemu predavanju je ob taki temi sledila živahna razprava, govora pa je bilo tudi o slovenščini v občinskem svetu.

Predsednik Kluba Fric Kumer je posebej opozoril na dejstvo, da slovenski občinski odborniki pri svojih odločitvah vedno gledajo na vse občane, jasno pa je, da se še posebej

zavzemajo za slovensko narodno skupnost. Tu je tudi možno sodelovanje s Slovenci na večinskih listah, zato je še posebej razveseljivo, da se je prireditve udeležila tudi slovenska odbornica izvoljena na listi SPÖ.

Sploh je treba poudariti, da je prireditve privabila lepo število odbornikov, tudi to potrjuje potrebo po nadaljnjem izobraževanju. V sredo pa so zasedali v Miklavčevem odborniki Železne Kaple, Galicije, Žitare vasi in Dobrle vasi, kjer so na pobudo Kluba razpravljali o skupnih komunalnih in narodnih problemih v sosodnih občinah.

Bekštanj — občinska seja

Osrednja točka obširnega dnevnega reda občinske seje v Bekštanju, ki je bila v petek, 22. 11., je bila sklenitev 2. dodatnega proračuna za leto 85.

Iz detajliranega finančnega poročila, ki je trajal skoraj 1 uro, je bilo razvidno, da se bo drugi dodatni redni proračun povišal za 8,7 milijonov šil., to je od 64,3 milj. na 73 milj. Izredni proračun pa se bo povišal za 6,3 milj., od 19 milj. na 25,3 milijone.

V tem proračunu je bilo med drugim predvidenih 150.000 šil. kot podpora kulturnim društvom. K temu je odbornik EL Valentin Kargl predlagal, da bi od te vsote bilo tudi nekaj namenjeno za slovensko glasbeno šolo, zakar je zaprosilo domače kulturno društvo.

Po daljši diskusiji je bil 2. dodatni proračun z večino

sprejet. Proti sta glasovala odbornika FLS.

Sklenili so tudi podporo — ker so dani vsi drugi pogoji — kot obrtno pospeševanje gostniskemu podjetju Bandoliu v višini 100.000 šil. Odbornik EL Valentin Kargl je sicer podprl to prošnjo, jasno pa je nakažal na nevarnost tega sklepa, ki lahko postane šola za druge.

Nadalje so sklenili nakup primerne stroja (Pistengerät) za prepariranje tekaških prog, ki bo stal šil. 690.000,—.

Tudi druge točke dnevnega reda so bile soglasno ali z večino sprejete.

Razveseljivo pa je, da so na začetku seje, na predlog župana Helmuta Hatzeja sklenili prepoved kajenja na občinskih sejah. Upamo, da bodo to uvedle tudi druge občine!

J. P.

So prizadeti zaman demonstrirali proti avtocesti?

Proti načrtovani avtocesti skozi zaščiten vodno območje vzhodno od Celovca (beri NT, števil. 46, 1985) so v torek protestirali prebivalci občin Pokrče in Štalenska gora. Načrtovana trasa avtoceste ne bi ogrozila samo vodnih rezerv, ampak bi presekala rodovitna polja in šla trdo mimo hiš.

Iniciativa proti avtocesti je v torek dopoldan predložila referentu za zaščito okolja, deželnemu svetniku Rauscherju vse pomisleke proti načrtovani trasi avtoceste. Rauscher je dejal, da razume zaskrbljenost in vznemirjenost občanov.

Popoldan je celovški občinski svet sklepal o avtocesti. Prizadeti so s transparenti in v velikem številu demonstrirali pred rotovžem, župan Guggenberger jih je skušal pomiriti in je obljubil, da bo zagotovil strokovnjake za zmanjšanje hrupa.

Soglasno je celovški občinski svet potrdil načrtovano traso. Naj pa ne bo zamolčano „korajžno“ postopanje pristojnega celovškega „graditelja avtoceste“, namreč svobodnjaškega podžupana Candussija. Razgovoru s prizadetimi Pokrčani in Štalenci se je tako izognil, da jo je — pestro povedano — kratkoma zvil.

Diskusijski podij v Boznu: od leve: dr. Wakounig, dr. Gstettner, dr. Pallaver, dr. Grilc, dr. Sturm in dr. Steuser

freniji, kajti dvojezičnost po tej teoriji celo spremeni človeški značaj in strukturo osebe in v celoti škodljivo vpliva na osebnostni razvoj.

Nekateri nemški znanstveniki pa so hoteli celo dokazati, da dvojezičnost ni nič drugega kot zlaganost, neodkritost in zahrbtnost, torej grd značaj, dočim je enojezičnost simbol za zvestobo nemštva, pač krepost nad krepostmi. Dvo ali večjezičnosti da je karakteristika vzhodnega židovstva in že tako dokaz za brezdomstvo, izkoreninjenost. Vsi vemo, kako je vzhodno židovstvo končalo v kaceti in pogromih.

Dr. Kramer je dejal, da je „ideologija materinščine“ po drugi svetovni vojni padla prav na Južnem Tirolskem na rodovita tla in najostrejša posledica te ideologije je „en narod

je predvsem tujski promet izrnil ladinščino na robove. Ladinške šole so edine šole na Južnem Tirolskem, ki so dvojezične. Ladinščina, nemščina in italijanščina se poučujejo paritetično, v isti šoli in istem razredu, ne glede na materinščino ali narodnost otrok. (Daljši razgovor z gospo Höglinger bomo objavili v naslednji številki NT)

Dr. Pavle Stranj, ravnatelj SLORI-ja pa je v temeljitem zgodovinskem pregledu nakažal razvoj slovenskih šol slovenskega šolstva na Goriškem, Tržaškem, Benečiji in Karnski dolini in hude razlike med omenjenimi kraji.

Simpozij Gaismaierjev je močno odmeval v južnotirolskih medijih in predsednik NSKS, dr. Matevž Grilc je dal tudi daljši intervju za RAI.

Vpliv kemičnih sredstev za varstvo rastlin, ljudi in naravno okolje

Kot predavatelja za to zanimivo predavanje v okviru Podjunske jeseni je Slovenski kmečki zvezi uspelo pridobiti predstavnika oddelka za varstvo rastlin in biotehnične fakultete univ. prof. dr. Jožeta Mačeka iz Ljubljane.

Zelo zanimivega predavanja se je udeležilo lepo število zainteresiranih kmetov, žal pa ni uspelo nagovoriti tudi večje število „nekmetov“, ki bi za tem predavanjem na problem zaščite rastlin v današnjem sodobnem poljedelstvu lahko gledali iz drugačnega zornega kota. Po predavanju je še sledila zelo zanimiva diskusija o vrsti vprašanj varstva okolja (umiranje gozdov — vzroki), o zaščiti rastlin, in o splošnih problemih današnjega poljedelstva. O samem predavanju pa bi podali kratek povzetek.

Bolezni, škodljivci in pleveli zmanjšujejo pridelke gojenih rastlin v povprečju za 35%. Takih izgub pridelkov nikjer na svetu ne morejo prenesti iz gospodarskih razlogov in zaradi potreb po hrani za rastoče število prebivalstva. Siceršnje intenziviranje pridelave rastlin pogosto dodatno povečuje tudi njihovo občutljivost za omenjene tri skupine škodljivih organizmov. Zato se v povojnem obdobju čedalje bolj širi varstvo rastlin, predvsem s kemičnimi (fitofarmaceutskimi) sredstvi. Ta sredstva pa lahko imajo kot biotično močne a aktivne snovi, poleg glavnega, nedvomno koristnega delovanja na ciljne (škodljive) organizme, tudi nezaželene stranske vplive na naravno okolje, na delavce, ki jih izdelujejo ali uporabljajo in na porabnike hrane pripravljene iz pridelkov rastlin, ki so bile tretirane z njimi. Ti stranski vplivi na tla, vode, divjad itn. so bili bolj iz-

Univ. prof. dr. Jože Maček

raziti v šestdesetih letih, ko njihovih mehanizmov delovanja še nismo poznali, sedaj pa zaradi številnih razlogov razveseljivo pojemajo in niso več resna grožnja niti za naravno okolje, niti za delavce, še manj za porabnike hrane. Po raziskavah v okviru totalnih

dietnih študij v Kanadi in ZR Nemčiji je obremenitev prebivalstva z ostanki fitofarmaceutskih sredstev v hrani za nekaj tisočkrat majša kot bi po normativih Svetovne zdravstvene organizacije smela biti.

Kot nadomestilo za kemične metode varstva rastlin po svetu intenzivno proučujejo druge, npr. biotehniške načine. Vendar je videti, da bodo ti postopki sicer dragocen prispevek pri napovedovanju pojava škodljivcev, vendar pa ne bodo mogli izpodrinuti uporabe fitofarmaceutskih sredstev vsaj še nekaj desetletij, če sploh, ker pri njih še niso izčrpane vse možnosti. Že dozdaj pa so bili doseženi izredni uspehi, v štiridesetih letih npr. zmanjšanje odmerkov od 40 kg na 0,4 kg in celo že tudi na nekaj dkg aktivne snovi na hektar, ki po trezni presoji ne more imeti nobenih omembe vrednih negativnih stranskih vplivov več.

Jože Maček, redni profesor, dr. agr. znan., dr. ekon. znan., dipl. ing. agr., Biotehniška fakulteta Ljubljana, Agronomski oddelek, 61001 Ljubljana, Jamnikarjeva 101.

Vljudno sporočam, da odprem svojo odvetniško pisarno v Celovcu

DR. MIRAN ZWITTER

odvetnik
sodni tolmač za slovenski in nemški jezik

A-9020 Celovec,
Karfreitstraße 3/1
Telefon (0 42 22) 50 5 40

Ječmen za živino 60 grošev bolj poceni!

Zvezno ministrstvo za gospodarstvo in kmetijstvo podpira tudi letos gorske kmete s tem, da prispeva za kilo ječmena šil. 0,60.

Cene za ječmen so torej: novembra 1985 šil. 316,00 za 100 kg, decembra 1985 šil. 321,30 za 100 kg, januarja 1986 šil. 326,60 za 100 kg.

Cene so ekskluzivne. Podpora v višini 60 grošev/kg dobi direktno prodajalec, to se pravi, da kmetu ni treba posebej delati prošnje.

● Podporna akcija se je že začela in traja še do 31. januarja 1986.

● Za 60 grošev bolj poceni ječmen lahko dobijo vsi gorski kmetje, ki imajo svoj obrat v conah 1, 2, ali 3.

● Vsak gorski kmet lahko dobi maksimalno 2000 kg ječmena za živino po bolj ugodni ceni.

Podrobneje se še lahko informirate pri domačih zadrukah ali na Kmetijski zbornici.

Zelena plaketa zdaj tudi za traktorje

Od 1. januarja 1986 morajo po novem zakonu imeti tudi vsi traktorji takoimenovano „ZELENO PLAKETO“.

Smisel te uvedbe je videti v tem, da motorji, ki optimalno delujejo v čim manjši meri obremenjujejo okolje s škodljivimi plini.

Zelena plaketa za traktor lahko dobite že od 1. decembra 1985, tolerančna doba pa je do konca aprila 1986.

Kmečki trg in njegove tedenske cene

Inkluzivne cene	živo			zaklano		
	od — do	pogosta cena	ekstremna cena	od — do	pogosta cena	ekstremna cena
voli	26,40 do 30,47	29,37	—	55,— do 56,65	55,55	57,20
biki	28,60 do 31,35	30,58	32,23	53,90 do 57,75	56,65	59,40
krave	16,50 do 22,—	20,90	—	37,07 do 44,—	40,70	—
telice	23,65 do 26,95	25,85	—	47,30 do 50,60	48,95	—
teleta	35,20 - do 41,80	39,60	—	46,20 do 52,80	51,15	—
mesnati prašiči	20,24 do 22,88	21,78	23,43	23,32 do 26,95	24,64	27,39
svinje	17,93 do 19,80	19,03	—	20,57 do 25,30	22,99	—

POPRAVEK

V zadnji številki Našega tednika se nam je pri čestitki ljubljanskemu nadškofu dr. Alojziju Šuštarju pripetila neljuba napaka. Tiskovni skrat je nadškofa pomladil kar za pet let. Slavljenca prosimo, da nam te napake ne preveč zameri!

Uredništvo

Iščemo slovensko govorečo dnevno mamico.
Telefon: 0 42 22 / 22 06 13.

N A Š

Z založnikom in germanistom dr. Hansom Kitzmüllerjem se je pogovarjal Janko Ferk

G O S T

Kitzmüller: važna in pomembna iniciativa

Naš tednik: Spoštovani doktor Kitzmüller, kako je Vaša založba nastala in katere naloge oziroma cilje ima?

Dr. Kitzmüller: Založba Braitan je nastala leta 1984 s ciljem, da bi seznanjala bralce na Koroškem, v Furlaniji in v Sloveniji s pesniki iz teh območij.

Izhajam iz tega, da je treba liriko prevajati, čeprav se ob tem marsikaj izgubi. Presenetljivo pa je, da dobre pesmi na podlagi dobrega prevoda ostanejo dobre.

Namen založbe pa je vsekakor tudi ta, da bi bralci bili malo bolj informirani o sodobni lirični produkciji v sosednjih območjih.

Naš tednik: V razmeroma kratki dobi, v manj kot enem letu, ste že izdali štiri knjige. Bi nam povedali nekaj o knjigah in o kriterijih izbire?

Dr. Kitzmüller: Prvič smo pre-

V Krminu blizu Gorice je bila leta 1984 ustanovljena založba Braitan, ki jo vodi doktor Hans Kitzmüller. Namen založbe je uresničitev pesniške zbirke modernih sodobnikov, ki živijo v eni izmed treh obmejnih dežel, in sicer na Koroškem, v Furlaniji ali v Sloveniji.

Hans Kitzmüller je rojen leta 1945. Po gimnaziji je promoviral leta 1969 iz tujih jezikov in literature v Benetkah. Zdaj je zaposlen kot docent germanistike na videmski univerzi. Kitzmüller je kot znanstvenik objavljaj o Winckelmannu in Petru Handkeju. Napisal je tudi monografijo o furlanskem kiparju Alfonsu Cancianiju. Letos pa je izdal svoj pesniški prvenec „Oltre i varchi“.

Danes Vam predstavljamo v pogovoru s Hansom Kitzmüllerjem založbo Braitan.

vedli pesmi velikega Alojza Gradnika v italijanščino — in uspeh ni bil nepričakovan. Ta knjižica je bila po nekaj mesecih razprodana in razmišljam, če ne bi izdali drugo naklado.

Služaj Gradnik determinira kriterije, po katerih izbiramo pesnike. Bili bi naj pesniki, ki še niso prevedeni v italijanščino, in ki so živeli ali živijo ob mejah treh sosednjih regij. Zato je bilo samo konsekventno, če smo izdali Gustava Januša. Ob začetku naslednjega leta pa bo izšla zbirka izbranih pesmi Christine Lavant. Ob tej priložnosti bomo priredili v Gorici literarno branje avtorjev, ki so doslej izšli v založbi Braitan.

Naš tednik: Je pri izbiri Januše-

vih pesmi vplivalo na Vas dejstvo, da ga je prevedel v nemščino Peter Handke in da je prejel Petrarovo nagrado?

Dr. Kitzmüller: Gustav Januš točno paše v program naše založbe. Razen tega ljubim njegove pesmi. On je danes eden redkih pesnikov, ki na bralca ne vplivajo depresivno. Njegove pesmi so izraz pravega veselja nad fabuliranjem, fantaziranjem in tudi izraz, da pesnik misli poetično.

Naš tednik: Bi nam povedali kaj o nadaljnjem programu založbe?

Dr. Kitzmüller: V naslednjih štirih ali petih letih bo izšlo vsaj dvajset zbirke, vsakič pesnik iz ene izmed treh sosednjih regij. Nekatere knjige bi radi prodajali tudi

na Koroškem, tako na primer Pa-solinija s svojimi furlanskimi pesmimi.

Naš tednik: Kakšne perspektive ima Vaša založba?

Dr. Kitzmüller: Če bomo uresničili naš program, in ni ničesar na poti, potem bo to ena najvažnejših in najpomembnejših iniciativ, ki omogoča pregled sodobne lirike, ki nastaja v prostoru Alpe-Jadran. Tega naj nihče ne razume neskromno, prosim, kajti znanje o sosedih v srcu Evrope, kjer živijo tako tesno skupaj Nemci, Slovani in Italijani, je prav skromno.

Naš tednik: In še nekaj privatnega: kot otrok ste bili na dopustu v Podgradu ob Klopinskem jezeru. Kakšen spomin imate na ta čas?

Dr. Kitzmüller: Dorastel sem na Sardiniji in sem kot otrok bil pletiti za nekaj tednov pri sorodnikih na Klopinskem jezeru. Kontrast do Sardinije nikjer ne bi mogel biti večji. Nepozabni so zame izleti v okolico, na primer v Železno Kaplo.

V nedeljo smo vedno šli na Šentjur k maši. Tam sem prvič v svojem življenju slišal mašo v slovenščini. Moja materinščina je italijanščina in ker nisem razumel ne besede, mi je moja teta rekla, da je to slovenščina.

Naš tednik: Spoštovani doktor Kitzmüller, zahvaljujem se Vam za pogovor in Vam želim vse najboljše za Vaše delo in za založbo!

Gustav Januš: Vzdolž potoka

Pesem Gustava Januša „Vzdolž potoka“ v štirih jezikih objavljamo na posebno željo dr. Hansa Kitzmüllerja. Objavljamo jo iz knjige „Pesmi Gedichte Poesiis“, ki je letos izšla v založbi Braitan.

Vzdolž potoka kaluznica v dnevnem pogovoru časti osirotelo vodo.

„Tam spodaj gradijo morje.“

Čas se seli nazaj med razkačene mušice, med mutaste črve ter neutolažljive, že skoraj nezavestne žabe.

Nespečnost nastavlja mišnice, da bi ujela črno prst.

„Vse bo spet rešeno, ko se bojo trave spet vrnilo v prsteno telo.“

Längst des Baches ehrt die Sumpfdotterblume in täglicher Zwiesprache das verwaiste Wasser.

„Dort unten wird am Meer gebaut.“

Die Zeit siedelt sich wieder an zwischen den wutentbrannten Mücken, den stummen Würmern und den untröstlichen, fast schon ohnmächtigen Fröschen.

Die Schlaflosigkeit stellt Mausefallen auf, um die schwarze Erde zu fangen.

„Alles wird wieder heil, sowie die Gräser zurückfinden in den Erdkörper.“

Iz slovenščine prevedel Peter Handke

Lungo il torrente in quotidiano colloquio la calta palustre rende ossequio all'acqua abbandonata a sé stessa.

„Laggiù stanno costruendo il mare.“

Il tempo si insedia nuovamente fra moscerini infuriati, vermi muti e sconsolate ranocchie già quasi prive di sensi.

L'insonnia mette trappole per topi per catturare terriccio nero.

„Tutto sarà di nuovo salvo, quando l'erba sarà ritornata nella terra.“

V Italijanščino prevedel Hans Kitzmüller

Dilunc dal riul ta fevedale di ogni di il boton d'aur s'inchine a l'aghe lassade bielavuaû sole.

„Lentijû 'a stan fasint su il mâr.“

Il timp al si insede indaûr jenfri moscjns incagnîs, viarz muz e croz disperâz dibot za fûr di sintiment.

La svearole 'a met tramais pas suriis paç cjapâ neri tiariz.

„Dut al sarâ salf indaûr quant che la jarbe 'a sarâ tornade dentri ta tiare.“

V furlanščino prevedel Alessandro d'Osuvaldo

Pogreb prelata Aleša Zechnerja

V sredo, 20. novembra, popoldan je bil v celovški stolnici pogreb prelata Aleša Zechnerja. Mašo zadušnico je v krogu stolnega kapitlja in ob navzočnosti šentpavelskega opata opravil celovški škof Egon Kapellari, ki je v dvojezični pridigi dejal, da je prelat Zechner bil Slovenec, ki je prav v vojni dobi kot kapelški župnik bil ljudem opora in pomoč. Prelat Zechner je z molitvijo gradil mostove med ljudmi. Bil je vzor duhovnika, ki se razdaja za ljudi in izgoreva za svoj narod.

Prelat Zechner je hotel biti pokopan v Železni Kapli. To je bila tudi želja Kapelčanov. Sorodniki in stolni kapitelj pa so drugače menili. Kapelški cerkveni zbor, ki ga vodi Jožko Wrulich, je zato pel pri maši žadušnici in tako prinesel pozdrave kapelških faranov. Zapel je tudi slovenski duhovniški zbor pod vodstvom prof. Ropitza, v ostalem pa je bilo ljudsko petje.

Prelat Zechner je svoje moči razdajal široko in globoko. Kot gorečemu dušnemu pastirju mu je bila pri srcu — v Slomškovem smislu — tudi omika ljudi. Kot dolgoletni

predsednik Mohorjeve družbe v Celovcu je prelat Zechner bil nosilec rasti družbe po drugi svetovni vojni. Za vse njegovo delovanje se mu je zahvalil ravnatelj družbe, prelat dr. Janez Hornböck, čigar govor je zaradi bolezni ravnatelja prebral dr. Valentin Inzko. K temu govoru pa bi le radi pripomnili, da si je rajni prelat Zechner zaslužil zahvalo Mohorjeve v domači, slovenski besedi. Dr. Valentin Inzko se je prelata Zechnerju zahvalil za vse njegovo pastoralno in omikavno delo, ki ga je opravljal v prid koroškimi Slovencem in krški škofiji.

Smrt prelata Aleša Zechnerja je globoko odjeknila med prebivalstvom. Iz vseh krajev in župnij našega ozemlja so prišli verniki, da bi se poslovili od „svojega“ prelata, od molilca in vzornega duhovnika, ki je živel po geslu, da je iz naroda vzet za narod.

Svoje zadnje zemeljsko počivališče je prelat Zechner našel v stolnici grobnici v Celovcu.

Naj počiva v božjem miru in naj bo nas vseh priprošnik pri Bogu.

Zborovanje Delovne skupnosti Katoliške mladine

V soboto, 16. novembra, in nedeljo, 17. novembra, se je zbralo 60 mladincev k vsakoletnemu zborovanju delovne skupnosti v Celovcu. Mladinci so zastopali različna gibanja Delovne skupnosti, in sicer katoliško delavsko mladino, Katoliško študirajočo mladino, Katoliško podeželsko mladino in Katoliško mladino.

Geslo letošnjega srečanja je bilo „Mladi kristjani, prepričani v bodočnost — naša odgovornost za svet“.

V soboto sta bila na sporedu predavanje mag. Ch. Aufhausna ter srečanje delovnih skupin. V nedeljo so se vsa gibanja sama predstavila. Pri predstavitvi Katoliške mladine je sodelovalo 12 mladincev iz različnih far dvojezičnega ozemlja.

Volitev novega odbora oz. treh predsednikov je bila zelo zahtevna zadeva. Izvoljeni so bili — po

vrstnem redu — sledeči predsedniki:

Heinz Koschutnig, Pavli Oraže in Marko Trampusch.

Katoliška mladina ima dva zastopnika v Delovni skupnosti koroške katoliške mladine.

Zborovanje je zaključila skupna liturgija, maševal je kaplan Pep Marketz, duhovni asistent Katoliške mladine.

Dorica

Občinska seja v Borovljah

V torek, 3. decembra, bo z začetkom ob 17. uri seja boroveljskega občinskega sveta v mestni hiši. Na sporedu je 16 točk. Občinski svetniki bojo med drugim obravnavali tudi regulacijo Ljubeljščice načrt „nordijskega centra“ v Podnu, proračun za leto 1986 in izgradnjo vodovoda.

Seja je javna!

ČESTITAMO

Hanzi Mertel pd. Prangarjev oče iz Zmotic pri Brnci praznuje 1. decembra svoj 75. rojstni dan. Za ta visoki življenjski praznik mu prav prisrčno čestitamo in mu želimo obilo zdravja in sreče na nadaljnji življenjski poti.

Marija Magdalena Zeichen je na Dunaju zaključila študij ekonomije. Mladi magistrski iskreno čestitamo.

Mariji in Jožetu Nedwed iz Drveše vasi pri Pliberku se je rodil drugi otrok, sinček Danijel. Srečnima staršema veljajo naše iskrene čestitke.

Justina in Joško Kušej iz Šmihela nad Pliberkom sta prejšnji teden praznovala 20. obletnico poroke. Jubilantoma iskreno čestitamo in jima želimo obilo sreče, zadovoljstva in božjega blagoslova.

Brumnik Elizabeta pd. Hribernikova Lizi na Obirskem praznuje svoj 57. rojstni dan ne pa kot smo objavili 75. rojstni dan. Slavljeno prosimo, da nam te napake ne preveč zameri, hkrati pa ji še enkrat čestitamo.

Katarina Boročnik iz Zgornjih Libuč praznuje svoj 50. rojstni dan. Iskreno čestitamo.

Elizabeta Kapež pod Križno goro v Celovcu praznuje 60. rojstni dan. Vse najboljše.

Marija Jerlich v Železni Kapli praznuje svoj 80. rojstni dan. Ob okroglem jubileju iskreno čestitamo.

Hanziju Graber in njegovi ženi, pd. pri Ravšu v Spodnjih Borovljah sta se rodila dvojčka, ki ju bosta krstila na ime Marija in Štefanija. Srečnima staršema veljajo naše iskrene čestitke.

Sveče — umrl je Hanzi Malle

V celovški bolnici je po kratki bolezni nepričakovano umrl v 82. letu starosti Hanzi Malle, p.d. Ravpelnov Honz z Mač. Rodil se je leta 1904 na Mačah. Starši so mu umrli, ko je bil še otrok, nakar so razni sorodniki vzeli k sebi njega in njegove brate in sestre. Ko je bil star 14 let, je moral iti že „služit“. Celo življenje je trdo delal, najprej kot hlapec in gozdni delavec, potem pa kot delavec na bistriški žagi, kjer je bil zaposlen do upokojitve.

Pokojni Honz je bil izredno načitan in razgledan. Posebno rad je prebiral slovensko časopisje. Bil je dolgoletni član SPD „Kočna“ v Svečah. Skupaj z ženo Meto je obiskal skorajda vsako društveno prireditve. V Svečah je obiskoval tudi nedeljsko sveto mašo. Bil je človek prijetnega in odprtega značaja, ki je rad preživljal nekaj ur v družbi svaščanov. Rajnega Honza bomo vsi, ki smo ga poznali, obdržali v prijetnem spominu.

Občni zbor SPD „Kočna“ v Svečah

V soboto, 16. novembra, je imelo SPD „Kočna“ v stari sveški ljudski šoli svoj redni občni zbor, ki se ga je udeležilo lepo število članov. Tokrat ni bilo volitev odbora, ki se po društvenem pravilniku vršijo le vsaka tri leta.

Ob začetku je predsednik društva, dr. Janko Zerzer, pozdravil navzoče in hkrati ugotovil sklepčnost občnega zbora. V svojem poročilu je poudaril, da se je razvilo dokaj trdno sodelovanje z drugimi društvi v občini, izmed katerih je posebej omenil pevska zbora AGV „Harmonie“ in „Singkreis Rosental“. Nadalje je dejal, da je društvo tudi preteklo leto organiziralo že „tradicionalne“ prireditve, kot so to npr. pustni ples, slikarski teden, božičnica in materinska proslava. Kot višek društvenega delovanja preteklega leta pa je predsednik imenoval gostovanje moškega pevskega zbora v Kanadi in v ZDA, bolj točno — v Torontu, Hamiltonu, Clevelandu in Chicagu. Ob koncu svojega poročila se je dr. Zerzer zahvalil aktivnim društvenim članom, hkrati pa je naprosil manj aktivne člane, da bi se vključili v društveno delo, kar naj bi veljalo še posebej za mlajšo generacijo.

Za predsednikom je poročala tajnica Malka Feinig o društvenih aktivnostih, ki obsegajo zborovsko petje moških in otrok, poskuse gledališke dejavnosti, kolesarsko zvezdno vožnjo, pustni ples, slikarski teden, božičnico in materinsko proslavo. Poleg tega je „Kočna“ vključena v Slovensko glasbeno šolo na Koroškem, sodeluje na prireditvah drugih društev in soorganizira razna predavanja.

O finančni situaciji društva je poročal provizorični blagajnik Joži Partl, ki je prevzel blagajniške posle po umrlem predhodniku Pepiju Beguschu. Dejal je, da je zaradi potovanja moškega zbora v Ameriko društvena blagajna precej izpraznjena. Društveni člani so soglasno potrdili Jozija Partla za novega blagajnika.

V preteklem letu sta umrli Pepi Begusch in Hanzi Malle, ki sta bila oba dolgoletna člana SPD „Kočna“. Društveniki so se ju spomnili v kratki molitvi.

Po opravljenem dnevnem redu so si navzoči ogledali skioptične slike in krajši film o potovanju moškega zbora v Ameriko.

Mala kmetija z gostilno v bližini Labota z 5 ha na prodaj. Baza za pogajanje šil. 2,9 milijonov. Podrobnejše informacije dobite pri: Dr. Neuwirth Immobilien, Karnerstraße 8 9020 Celovec/Klagenfurt tel.: 0 42 22 / 57 6 39

NAJEM—ZAKUP

Za kmetijsko posestvo okrog 17 hektarjev travnikov in njiv, z lepim sadovnjakom, prostornim hlevom in gospodarskim poslopjem, lepim in prostornim stanovanjem, s kurjavo na peči, iščemo najemnika za daljšo dobo. Dopise na Ludvik Borovnik Bahnhofstr. 7 9170 Borovlje/Ferlach ali tel.: 0 42 27 / 24 42

Redni občni zbor ZSM

Zastopniki številnih mladinskih organizacij Koroške in Slovenije so se zbrali v nedeljo popoldne v Mladinskem domu SŠD v Celovcu, kjer je imela Zveza slovenske mladine svoj redni občni zbor. Predsednik Marjan Pečnik je v imenu ZSM pozdravil vse navzoče, za ZSO je izrekel dobrodošlico predsednik dipl. inž. Feliks Wieser. Spregovorili so tudi gostje iz Slovenije in zastopnik KSSSD, Rudi Vouk.

Po poročilu predsednika in tajnika, ki je prebral tudi telegram Socialistične mladine Avstrije, se je razvila diskusija o pretekli delovni dobi.

Ker je bilo bolj malo pripomb, sta poročala o svojem delovanju krajevna združenja ZSM Škocijan in Železna Kapla. Iz obeh poročil je bilo slišati, da so bili mladinci teh krajev le bolj aktivni, kot organizacija sama. K vprašanju, kaj imajo zastopniki drugih mladinskih organizacij pripomniti ali dopolniti k minuli dobi, se je oglasila zastopnica KDZ Kristjana Grilc. Ugotovila je, da je sodelovanje med obema mladinskima organizacijama res pičlo, zato je predlagala, da bi ZSM in KDZ medseboj vabile na seje. To bi bila ena možnost, da se stiki v bodoče izboljšajo. S strani KM, katero je zastopala Dorica Lepušic, je bilo slišati kritiko o slabi udeležbi na mladinskem festivalu v Kapli ob Dravi, kjer je bila predstavitev mladinske ankete. Vzrok temu, tako odgovor ZSM, je bil, da se sami še niso menili prej o anketi, malo je bilo tudi malomarnosti, zato tudi slaba udeležba članov ZSM. Ker je v diskusiji bila izrečena tudi kritika o slovenskem tisku, je Rudi Vouk dejal, da naj bi bila mladina tista, ki bi iskala poti tudi do drugih uredništev, ne pa, da objavlja KDZ samo v NT, KM v Nedelji, ZSM pa v SV. Le tako bo postala mladina bolj odpr-

ta tudi napram drugače mislečim. Po besedah Lipeja Kolenika, prvega predsednika ZSM po drugi svetovni vojni, bo bodoča Koroška takšna, kakršna bo mladina. Zato naj bi bilo sodelovanje med mladinskimi organizacijami tesno, kajti, le v skupnosti je moč. Po razrešnici staremu odboru je sledila sprememba statutov, nato pa izvolitev novega odbora. Za novega predsednika je soglasno bil izvoljen Furjan Fridl iz Obirske, za podpredsednika pa Franc Polzer — Škocijan, Marjan Pečnik — Pliberk in Borut Šnabl — Dunaj. Za tajnika sta bila izvoljena Filip Čertov in Angela Pisjak. Posel blagajnika je prevzela Lenka Weiss. V razširjenem odboru je štirinajst karjernih zastopnikov katerih naloga je, tvoriti zaupniško mrežo.

Zastopnik Socialistične mladine Peter Kaiser, ki je prišel malo kasneje, je v imenu svoje organizacije izrekel čestitke novemu odboru in izrazil željo po plodnem sodelovanju.

Novi predsednik Fridl Furjan je v svojem govoru navedel obširen spored, ki si ga je ZSM stavila za naslednjo delovno dobo, prebral pa je tudi resolucijo, katero so člani soglasno sprejeli.

Ob 17. uri je udeležence občnega zbora v kletnih prostorih Mladinskega doma navdušil znani kantavtor Andrej Šifrer iz Slovenije.

Miha Pasterk

Kotmara vas

V ponedeljek, 11. novembra 1985, so na kotmirškem pokopališču položili k večnemu počitku gospo Štefanijo Šmalc, ki je umrla v soboto, 9. novembra. Zibelka ji je stekla 23. decembra 1899 v Ribnici na Dolenjskem; rodila se je v ugledni obrtniški družini. Po poklicu je bila učiteljica: 30 let

je upravljala osnovno šolo v Strugah na Dolenjskem. Zadnje leto je preživela pri hčerki Tatjani in zetju Aloisu Angererju v Kotmari vasi. Tu se je tudi sklenil zemeljski krog njenega življenja.

Naj uživa večni mir. Sorodnikom izrekamo iskreno sožalje.

To je bila Podjunska jesen . . .

V nabitu polni telovadnici v glavni šoli v Pliberku je ob koncu prireditve zapel skupni moški zbor Koroške, Primorske in Slovenije. Med številnimi častnimi gosti sta bila tudi predsednik NSKS dr. Matevž Grilc in predsednik ZSO dipl. inž. Feliks Wieser.

Praznik pevskega veselja in bratstva

Leta 1982 so peli moški zbori iz Koroške, Primorske in Slovenije ob svojem prvem skupnem nastopu v Prevaljah onstran Holmca podpisali listino o pobratenju. Peti moški zbori — to so „Foltej Hartman“ iz Pliberka (vodi Joško Kert), „Tabor“ z Opčin pri Trstu (prof. Sveto Grgič), „Franc Zgonik“ iz Branika (Gvido Filipičič), „Zarja“ iz Trbovelj (Riko Majcen) in „Vres“ iz Prevalj (Joško Kert). Sedaj se vsako leto srečajo v enem od pobratenih krajev. Letos je bil skupni koncert preteklo soboto v pliberški glavni šoli, številno občinstvo pa mu je sledilo z velikim navdušenjem.

Geslo prireditve je bilo: „Bratje veseli vsi, pesem za pojmo vsi...“ In res: potek koncerta je prepričljivo dokazal, da si prireditelja MPZ „Foltej Hartman“ in SPD „Edinost“ za to geslo nista izbrala praznih besed. Tisti, ki se je prireditve udeležil, je lahko dejansko občutil pristno bratstvo in pošteno veselje tako med (nad 200) pevci samimi kot med njimi in njihovo publiko.

Naj v tej zvezi tudi omenimo: posebno zasluga za uredništev stalnega srečanja omenjenih pobratenih zborov gre med drugim prevaljskemu zboru „Vres“. Kot nam je predsednik MoPZ „Foltej Hartman“, Franc Kuežnik, povedal, je „Vres“ že pred l. 1982 imel redne stike z ostalimi 4 zbori. Iz tega pa se je porodila posrečena zamisel: povežimo se med seboj kot to, kar smo — namreč bratje istega naroda, ki nas sicer ločijo meje, a zato tembolj povezuje naša lepa, slovenska pesem.

Janko K.

Literarni večer v Pliberku

V torek, 19. 11., zvečer je v okviru „Podjunske jeseni“ priredil „MePZ Podjuna“ v Pliberku v kletnih prostorih Posojilnice literarni večer. Četudi je „Podjunska jesen“ prehitela koroška zima (kakor je povedal v pozdravu predsednik Herman Grm), se je zbralo kar lepo število poslušalcev, da bi prisluhnili domačim literatom.

V pozdrav je zapel zbor „Podjuna“ koroško narodno: „Nmač črlez jizaro.“

Nato pa so iz svojih del brali Milka Hartman, Lenčka Kupper, Anita Hudl, Ivanka Polanc, Franc Merkač in Herman Grm.

Pozorno smo prisluhnili „našim“ pesnicam in pesnikom in jih občudovali, kako znajo iz preprostih besed poviti šopek v pesmi ali pa spletajo venec besed v zanimivo pripoved.

Že Ivan Cankar je rekel: ... bogatejši so pač drugi jeziki, pravijo tudi, da so bolj pripravi za vsakdanjo rabo — ali slovenska beseda je beseda praznika, petja in vriskanja ...

In prav to so nam pokazali naši besedni ustvarjalci. Večer pa so z glasbilo popestrile in zaigrale Sonja Kert na klavir, Gitka Opetnik na gitaro in Veronika Kert na flavto.

Družinsko petje v Šmihelu

„Šmihelski ded“ so prvič nastopili in zapeli, da je bilo veselje. Obiskovalci so bili navdušeni in že čakajo na naslednji nastop.

Davidova družina iz Šmihela je zapela urno nekaj lepih domačih.

Kot zaključek „Podjunske jeseni“ je povabilo „Katoliško prosvetno društvo v Šmihelu“ v nedeljo, 4. novembra, popoldne na družinsko petje. Lepo število poslušalcev — prišli so tudi iz sosednjih far — je prisluhnilo družinskim pevskim skupinam.

Po pozdravu predsednika Karla Grila so zapele in zaigrale naslednje družine:

Sadjakova družina, Jernejevi otroci, Klokcarjeva družina, Anja Kapun — je igrala na klavir, Lipuševa družina, Davidova družina in kot posebnost novoustanovljeni moški zbor — „Šmihelski ded“ (možje), kateremu manjka smo še en član, pa bi ga lahko imenovali „Šmihelski oktet“!

Vmes pa so gospod dekan brali iz farne kronike. Ker je bil dan navrh praznik svete Katarine, so nam prebrali zanimivo zgodovino Katarinske cerkve. Slišali smo, pod kako težkimi pogoji so takratni farani gradili porušeno cerkev. Nato so nam povedali še zgodovino farnega doma, kjer se prirejajo kulturne prireditve, kot današnja.

Posamezne točke je povezovala podpredsednica Micka Opetnik. Vse nastopajoče družine so s svojimi pesmimi navdušile poslušalce. Lahko smo veseli, da imamo še take družine v fari, ki se žrtvujejo za kulturno delo. Slišali smo, da bo prihodnje leto menda nastopilo kar 10 družin.

Vsem nastopajočim čestitamo za njihov pogum in se jim zahvaljujemo za lep nastop. J. P.

Dr. Luka Sienčnik je predaval staršem o otroških boleznih in njih nevarnosti. Strokovno predavanje je bilo izredno zanimivo, saj so starši slišali marsikaj novega.

Na vaškem večeru v Libučah so po stari navadi strigli ovce s škarnjami. (zgoraj) Ni jih bilo več veliko, ki bi znali presti volno. (spodaj)

Kurent: Podoba slovenskega naroda

8. decembra t. l. bo v mestnem gledališču predstava odra OBACE Kurent, katerega je dramatisiral Marjan Belina. Z njim se je pogovarjal Miha Pasterk

Naš tednik: Kako je nastala dramatisacija Cankarjevega Kurenta?

M. Belina: Ob 100-letnici Ivana Cankarja smo iskali vsemogoče načine za uprizoritev njegovih del in takrat se je v Horjulu rodila zamisel, da bi uprizorili prozno delo in smo se odločili za Kurenta.

Naš tednik: Si se Ti sam odločil za dramatisacijo?

M. Belina: Bila je to želja skupine s katero sem se mnogo pogovarjal in je tako nastalo pravzaprav kolektivno delo, ki je bilo posvečeno trenutku obletnice. Razmišljali smo, kako se da ta starodavna pripovedka, kot jo je tudi Cankar sam podnaslovlil, postaviti v čas, ki smo ga takrat živeli in ki ga živimo danes.

Naš tednik: Kakšni so bili dosežki vaših razmišljanj?

M. Belina: Ugotovili smo, kako je Ivan Cankar aktualen še dandanes, čeprav je od nastanka pripovedke že mnogo let. Z iskrenostjo je znal sporočiti položaj slovenskega človeka, kot tudi položaj umetnika v tej deželi. V Kurentu je Cankar upodobil tudi sebe, kot Kurenta, ki odpira oči.

Naš tednik: Je Kurentova izpoved vezana na določen čas?

M. Belina: Kurent je govoril takratnim časom in lahko govori tudi današnjemu. Vendar bi bili nekateri simboli brez določenega pojmovanja nerazumljivi, trije glavni so harmonika, kitara in violina.

Naš tednik: Imajo tile simboli posebno nalogo v Kurentu?

Miha

M. Belina: Harmonika ponazarja primarno, ljudsko umetnost. Kitara je simbol komercialne, modne umetnosti. Violina pa je simbol tiste prave osveščujoče umetnosti. Simboli so tudi v vizualni prireditvi, npr. tri lestve lahko predstavljajo Triglav, ki se podira ali spreminja.

Naš tednik: Si za uprizoritev OBACE-ja izvedel kakšne dramaturške spremembe?

M. Belina: Ob ponovnem branju sem spoznal aktualnost besedila, ob razmišljanju pa ugotovil, da ni kaj spreminjati. Za Koroške razmere se da v uprizoritvi pokazati, kako je usoda slovenskega naroda povezana z usodo slovenskega umetnika, kar pa se ne da povedati z besedilom, temveč z izvajanjem. V osnovi je to ostalo še vedno epsko besedilo, iz epskih elementov pa vzameš tiste, ki so dramski.

Naš tednik: Imaš še kakšne posebne pripombe, kar se tiče sodanjanja uprizoritve Kurenta?

M. Belina: Vesel sem, da je naša skupina v predstavi del sebe, svoj odnos do sveta in do večnosti. V tej generaciji živi enaka občutljivost do problemov, kot v starejši. Upam, da se bodo ljudje uživali. Kurentov križev pot je tudi križev pot starejše in mlajše generacije, ki gresta iskati nov svet.

Pri Kurentu pa je potrebna tudi opredelitev gledalca. Namesto, da bi se borili, mnogokrat poklekne. Namesto, da bi iskali lepo, se mnogokrat predamo gredemu. Mlada generacija dostikrat lučji stvari.

Naš tednik: Ali je Kurent tudi političen?

M. Belina: Cela stvar je lahko tudi politična, vendar bi želel, da to ne bi bila.

Naš tednik: Najlepša hvala za pogovor.

Z NAŠIM TEDNIKOM V NOVO LETO Silvestrovanje na Malem Lošinju

od nedelje, 29. decembra 1985
do srede, 1. januarja 1986

Vabimo vse prijatelje in ljubitelje silvestrovanja, da se poslužite te izredno ugodne ponudbe:

Prevoz, prenočitve v hotelu kategorije B s tremi polnimi penzion, uporaba hotelskega bazena in savne

turistična agencija
CARTRANS

tel.: 0 42 22 / 51 20 80

Šil. 1580, —
silvestrski menu
vključno zabava (obligat)
Šil. 560, —

nt
naš tednik

tel.: 0 42 22 / 51 25 28

Metodovo leto se izteka ...

Obisk iz Maribora

V spomin na 1100-letnico smrti svetega Metoda je letošnje leto imenovano Metodovo. Zlasti slovanski narodi, pa tudi drugi, so na različne načine obeležili to obletnico, saj sta slovanska apostola Ciril in Metod prav tako pomembna kot sozaveznika Evrope. V primerjavi z velikimi proslavami po svetu je bilo obhajanje Metodovega leta pri nas na Koroškem bolj skromno.

Dijaki in dijakinja Modestovega in Slomškovega doma ter Provincialne hiše so hoteli bolj doživeti liturgijo, ki sta jo sveti Ciril in Metod prevedla v slovanski jezik. Zato so povabili velikega ekumenskega delavca in pesnika dr. Stanka Janežiča in bogoslovce iz Maribora, ki so v petek, 15. novembra, v kapeli Modestovega doma zapeli vzhodno liturgijo. Kljub temu, da je trajala precej dolgo, je bila za vse lepo doživljiva. Žal je bila to ena redkih prireditev na Koroškem ob Metodovem letu, ob kateri pa smo ponovno začutili, da se še premalo zavedamo pomena svetih bratov za našo kulturo in narodno samostojnost. Namreč, če apostola iz Soluna ne bi poskrbela za uveljavitev slovanskega jezika, bi precejšen del Slovencev in drugih slovanskih narodov izginil pod že takrat močnim pritiskom germanizacije. S posebnim črkopisom ter prevodi celotnega Svetega pisma in bogoslužnih knjig sta Slovane enakovredno postavila ob bok drugim takratnim velikim narodom. Njuno načelo, da so vsi narodi enakopravni in da je za ohranitev naroda potrebno

stalno skrbeti za njegov jezik in kulturo, je upoštevanja vredno še danes. Še vedno nas zavezuje že pred tisoč in več leti porojena ideja, naj bi Slovani bili most sprave med Vzhodom in Zahodom.

Posebno nekateri mlajši so se z udeležbo pri vzhodnem bogoslužju prvič srečali z bogastvom tega izročila, iz katerega izvira tudi naš današnji slovanski jezik. Prav tako pa smo se večinoma prvič srečali z voditeljem bogoslužja, profesorjem na teološki fakulteti v Ljubljani, dr. Stankom Janežičem. Dr. Janežič ni le neutrujen delavec za krščansko edinost in proučevalec dediščine slovanskih apostolov, ampak je kot mojster vezane slovenske besede izdal že štiri pesniške zbirke, dve zbirki pesmi v prozi in štiri knjige proze. Kot pesnik in pisatelj se je sam takole predstavil: „Pesmi in prozo pišem od gimnazijskih let dalje. Umetniška izpoved je pristna, če izhaja iz celotnega človeka, njegove značajske in življenjske naravnosti. Moje pesmi izpovedujejo doživljanje narave, lepote in tegobe človeškega življenja, ljubezen do zemlje, domovine, soljudi, božjo skrivnostnost in podobno. Vse to se med seboj prepleta. Noben motiv ni do kraja izpet. Vsak dan prinaša tisoč novih možnosti umetniškega izražanja. Rad bi le, da bi vse z ljubeznijo zapisane besede prehajale v zrelo klasje. Tudi lepa beseda je odsev Boga, odmev skrivnostne večne besede in utira pot v vse večji bogopodobnosti.“

F.

Klub slovenskih občinskih odbornikov razpisuje delovno mesto poslovodečega tajnika

Pogoji: dobro obvladanje slovenščine in nemščine v ustni in pisni obliki; smisel in zmožnosti za politično, strokovno in informacijsko delo; sposobnost za organizacijske in vodstvene naloge; pripravljenost za dopolnilno izobraževanje (matura ni pogoj); avstrijsko državljanstvo; odslužen vojaški rok ali opravljena civilna služba (zaželeno); voziško dovoljenje in osebni avtomobil.

Nastop službe: 2. januarja 1986, oz. po dogovoru
Plača po dogovoru.

Prednost imajo kandidati/kandidatke z ustrežno prakso in ki so že aktivno vključeni(e) v delo slovenskih organizacij, društev in ustanov.

Interesente/Interesentke vabimo, da oddajo svoje pismene prošnje z življenjepisom in z dokazili o izobrazbi do 15. decembra 1985 na naslov: Klub slovenskih občinskih odbornikov, Viktringer Ring 26, 9020 Celovec/Klagenfurt.

Že tretjič je bil letos mednarodni filmski juvenale na celovski univerzi. Mladinci do 26. leta starosti iz Avstrije, ZRN, Ogrske, NDR, Čehoslovaške, Bulgarije, ZDA, Svice, Italije, Finske, Belgije in Sovjetske zveze so se predstavili s svojimi krajšimi filmi mednarodni žiriji, ki je tri dni ocenjevala dela posameznih filmskih umetnikov. Torej tri dni — od 21. do 23. novembra 1985 — ocenjevanja in ogledovanja filmov iz dvanajstih držav.

II. mednarodni filmski juvenale na celovski univerzi

„Temu filmu bi dal zlato, toda ...“

Žirije imensko ne bom imenoval, ne bom pa zamolčal izjave, ki jo je dal nekdo, ki se na filmsko umetnost spozna. Medtem ko je žirija v vsej ihti in zavzetosti ocenjevala filme in videografije in stiskala iz sebe definicije, kaj da naj film je, ne bi hodniku ta človek dejal: „Nekateri v žiriji vedno govorijo o praznini, ki je v določenih filmih. Če bi si vsi ti potrkali na čelo, ne bi nič manj votlo odjeknilo“. To je le eden izmed odmevov. Želite še enega? Dobro! Eden od študentov — medtem, ko žirija razpravlja o filmu — vstane in pade žiriji v besedo: „Vaša fantazija je presenetljiva“. Nato vstane, gre na hodnik in tam čaka, da je razprava o kvaliteti in nekvaliteti filma končana. Dostavi, da postane agresiven, če mora še naprej poslušati te „veličastne besede o filmu“. Potem, ko si žirija ogleduje naslednje filme in videografije, sedi v zadnji vrsti in si jih tudi ogleduje. Takoj, ko člani žirije pograbijo za besedo in začnejo ocenjevati ogledane filme, zapusti prostor.

Pri razpravah vprašujoči pogledi študentov, deloma te žirije dejansko ni mogoče razumeti. Vedno več vprašujočih pogledov kroži po dvorani. Filmski projektorji se pripravljajo na naslednje filme.

„Film številka 24 prosim.“ Luč ugasne in sekvenca neke resničnosti se prikažejo na platnu. Kakusi na levi in na desni. To kaže platno zdaj že nad petnajst minut. Vodji žirije je to preveč. Ves čas ista slika. In še ta posneta iz neke knjige. To je preveč. Zahteva, da se film takoj ustavi. Čuti se zavrknjenega.

Enega od žirije vprašam za program, kajti prišla mi je misel, da bi tudi kakšen slovenski film našel na mednarodni filmski juvenale na celovško univerzo in se predstavil žiriji. Po štirih straneh mi je jasno. „Filmi, javljeni iz Švedske, Poljske, Francije in Jugoslavije bodo predvajani po juvenilni, ker je pošta kriva zamude“. Medtem pa žirija spet pošteno mesari na nekem filmu. Zapisujem si nekaj cvetlic. Zapomniti si jih ne morem. Preveč originalne so. Tudi vam jih nočem zamolčati. Po tretjem zaletu uspe enemu članu žirije le prepričati svoje kolege. Takole jim javlja zdaj že tretje stališče k temu filmu: „Jaz kot profesionalc ...“ Takšna je njegova overtura. Kar je tej overturi sledilo, je bilo bolj amatersko. In isti dostavlja po nekaj nadaljnjih utripih fantazije: „Temu filmu bi dal zlato, toda ...!“ Toliko napak ve navesti, da sočustvujem z avtorjem filma. Da more biti kdo tako slab, si mislim ... „... tu preneha biti film, kjer je možno več interpretacij ...“, slišim in se sprašujem, kdaj da bo ta član žirije umolknil. Toliko bi namreč lahko interpretiral v njegova izvajanja.

Tako so se končali trije dnevi mednarodne filmske kritike filmov mladincev več narodov. Nagrajeni filmi so določeni. Ne bom jih imenoval. Slovenskega ni med njimi. Ko ta dan zapuščam univerzo, me spremlja tiho upanje, da bo kdaj v daljnji prihodnosti zagledala luč v projekcijskem prostoru tudi slovenska beseda, ki bo na platnu spremljala žive fotografije.

-10-

KMEČKA GOSPODARSKA ZADRUGA — MARKET GLOBASNICA

nastavlja prodajalko s prakso. Znanje obeh deželnih jezikov je obvezno.

Interesenti naj se javijo pismeno do najkasneje 14 dni po objavi oglasa pri Kmečko gospodarski zadrugi Globasnica, 9142 Globasnica 30, Tel.: 0 42 30 / 505

NAŠI JUBILEJI . . . IN SPOMINI

OB 150-LETNICI ROJSTVA

Ljubitelji zborovskega petja, z njimi pa tudi mnogi spoštovalci naše prelepe narodne pesmi, so se v prvih novembrskih dneh, prav tedaj, ko nas je presenetil tudi prvi letošnji sneg, spominjali 150-letnice rojstva Davorina Jenka, skladatelja, zborovodje, avtorja slovenske narodne himne Naprej,

brž različni vzroki, verjetno tudi Jenkov pravniški študij, ki mu ni dovoljeval, da bi se ves predal zboru na poti k njegovi popolni uveljavitvi. Kmalu ga je zaradi slabega materialnega položaja povsem opustil in se posvetil glasbi.

Jenko je začel komponirati v letih 1858 in 1859. Javnosti so prvič predstavili njegovi skladbi Pobratimija in Mornar na čitalniški „Besedi“, 13. maja 1860. Na Dunaju je pridno komponiral, ob zborih

polja Simona Jenka, uglasbil še pesmi Molitev, Slabo sveča je gorela in Tiha luna.

ZVEST SVOJIM IDEALOM

Ker mu razmere v Sloveniji niso omogočale, da bi nadaljeval delo v domovini, je 1862. leta sprejel povabilo iz Pančeva v Srbiji, kjer je bil zborovodja cerkvenega pevškega

budilo široke plasti slovenskega ljudstva in ga politično oblikovalo v vedno izrazitejšo narodno celoto. Doba taborov sredi druge polovice preteklega stoletja pomeni prvi visoki zagon slovenstva. Naši himni sta očetovala pesnik Simon Jenko in skladatelj Davorin Jenko. Izobraženca z istim priimkom, si nista bila nič v rodu, čeprav sta bila blizu doma. Simon je bil s Sorškega polja na desnem bregu Save, Davorin pa iz Dvorij pri Cerk-

Davorin Jenko — skladatelj, zborovodja in avtor slovenske narodne himne Naprej, zastava Slave

zastava Slave, priljubljene, malodane že ponarodele pesmi. Lipa zelenela je in drugih znanih slovenskih pesmi, ki jih naši zbori še danes radi pojó. Ni dvoma, da so številne skladbe s področja zborovske, instrumentalne in scenske glasbe, zagotovile Jenku neminljivo slavo, hkrati pa pomembno mesto v slovenski in srbski glasbeni romantiki ter pomen, ki ostaja brez časovne omejitve.

Prvi Jenkov življenjski mejnik je 9. november 1835. Rodil se je v Dvorjah pri Cerkljah na Gorenjskem, ki so z okolico dale slovenski glasbi več pomembnih ustvarjalcev. Sprva Martin, tako so ga bili krstili, ko so po stari navadi izbirali novorojencem ime po bližnjem svetniku, je bil sin Andreja in Marije, roj. Kepic. Ko je Davorin končal osnovno šolanje, se je vpisal v gramatikalni razred ljubljanske gimnazije, vendar je zrellostni izpit opravil šele v Trstu. Glasbene osnove si je pridobil v Ljubljani in Trstu, popolnoma pa se je odločil za glasbo na Dunaju, kjer je študiral pravo. Širša duhovna, v največji meri pa tedanja napredno usmerjena slovenska visokošolska družba, v Jenku ni videla le svojega idejnega simpatizerja, temveč tudi nadarjenega glasbenika, ki bi ji v uresničevanju narodnostnih ciljev lahko veliko koristil.

PRVI KORAKI V GLASBENI SVET

Leta 1859 je Jenko ustanovil Slovensko pevsko društvo in postal prvi vodja njegovega zbora. Zbor je bil uspešen do leta 1862, ko je njegovo delo že doživljalo najtežje trenutke. Za to so bili naj-

oziroma četverospvih, so nastajali tudi samospevi. Junija leta 1861 je s pomočjo urednika Slovenskega glasnika Antona Janežiča (1858—1868), izšla prva Jenkova zbirka Slovenske pesmi za četverospjev, samospjev in glasovir. Obsegala je skladbe na besedila takratnih znanih slovenskih pesnikov, med katerimi so bili v ospredju Prešeren, Levstik in Simon Jenko.

Po vsebini so Jenkove pesmi domoljubne in lirične, prežete z duhom, ki je bil v njegovem času blizu preprostemu slovenskemu človeku. V prvi skupini so najbolj znane pesmi: Slovenka, Rojakom, Pobratimija in slovenska narodna himna Naprej, zastava Slave, v drugi pa Lipa, Dve utvi, Strunam in Na grobih. Na Prešernova besedila je Jenko zložil pesmi Kam, Zdravljica, K slovesu, Strunam in Mornar. Dejstvo, da je prvi med slovenskimi skladatelji svojega časa izbral tudi Zdravljico kaže, kako zavestno se je predajal uresničevanju svojega narodnostnega programa. Najprej ga je celovito izpričal s Pobratimijo in Naprejem, pozneje pa še z zborom Mi vstajamo na Aškerčevo besedilo. Za zbirko Slovenske narodne pesmi, ki je izšla 1862. leta, je Jenko prispeval pet svojih skladb: Bom šel na planince, Sinoč je slanca pala, Ko tičica sem pevala, Mila, mila lunica po Vilharjevem napevu in Kje so moje rožice. Podobno je obdelal še nekaj drugih znanih slovenskih narodnih in ponarodelih pesmi. Med njimi so najbolj znane Oj, blag večer je to, Bom šel na planince, Al' me boš kaj rada imela, Sijaj, sijaj soncece ter Saj sem pravil mnogokrat. Slednjič je na besedilo bližnjega rojaka in prijatelja, pesnika Sorškega

zbora, in kasneje iz Beograda, kjer je vodil Beograjsko pevsko društvo, več kot tri desetletja pa je bil ravnatelj in dirigent Narodnega gledališča. Leta 1902 se je umaknil v pokoj in zadnja leta svojega življenja preživel v Ljubljani. Umril je 25. novembra 1914 v starosti 79 let.

Jenko je zrasel iz mladoslovenske ideologije in ostal trajno zvest svojim panslavističnim idealom. Njegovi prvi zbori in samospevi so napisani po izročilih slovenske čitalniške romantike, v poznejših delih pa se je vedno bolj naslanjal na srbsko glasbeno folkloro. Poleg številnih zborovskih pesmi, deloma polnih iskrene liričnosti (Zapahajte vetrovi, Vabilo), deloma domoljubnih (Naprej, zastava Slave, Zakaj molčiš), je napisal veliko glasbe za gledališka dela. Takšne „igre s petjem“ so bile logična priprava za nastanek srbske opere. Med njimi so tako dela iz ljudskega življenja, ki so izrazito folklorno obarvana (Zasledovanje), kakor romantične, narodnozgodovinske drame (Selitev Srbov, Pribislav in Božana). Posamezne pesmi iz teh del so postale zelo priljubljene; tako je pesem Bog pravice (Božje pravde) iz drame Markova sablja postala srbska himna, in Jenko je verjetno edini skladatelj v zgodovini evropske, morda pa tudi svetovne glasbene ustvarjalnosti, ki je napisal kar dve narodni himni.

SLOVENSKA HIMNA SE JE RODILA NA DUNAJU

„Slovenska narodna himna je Naprej, zastava Slave. Nastala je v dobi, ko so pljuskali valovi slovenskega osveščanja vedno više in više. Mladoslovensko gibanje je

ljah na savskem levem bregu. Srečala sta se kot visokošolca na Dunaju. Tu sta študirala pravo, a vsak izmed njiju je imel še svoje posebno nagnjenje in ljubezen: Simon pesnjenje in slovstvo, Davorin skladenje in galsbo . . .“

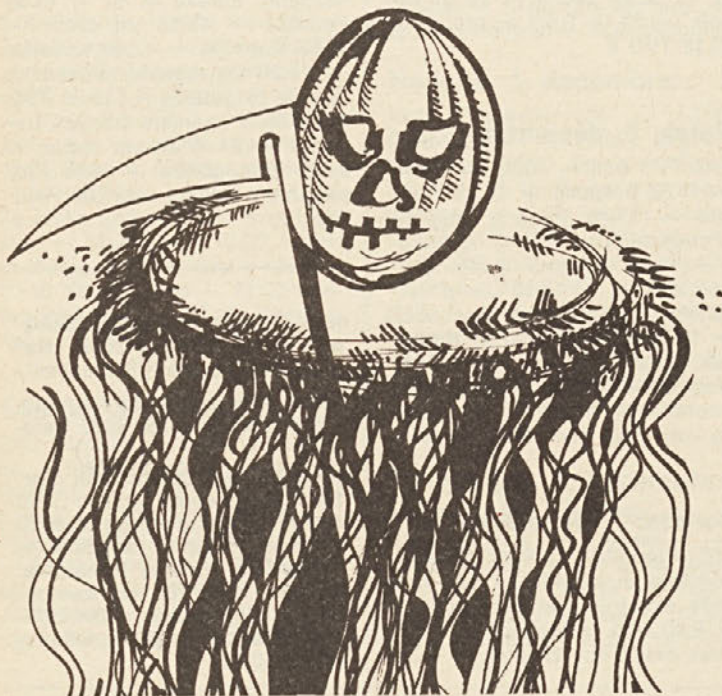
„Sodobnikom je donela pesem „kakor grom trobente“. Javnosti je novo pesem zapelo Slovensko pevsko društvo na Dunaju, 22. oktobra 1860 ob navzočnosti mnogoštevilnega slovenskega občinstva. „Njegovi glasovi“, pravi v svojih spominih Davorin Jenko, „so elektrizovali vse navzoče občinstvo tako, da odobravanja ni hotelo biti ni konca ni kraja. Takoj na to se je raznesla pesem po vsem Slovenskem in je postala malone narodno blago. A tudi ostali slovanski narodi so jo brzo sprejeli in med njimi se je istotako udomačila kakor v Slovencih. Posebno Čehi in Hrvatje niso pozabili pri slavnostnih prilikah na to navduševalno himno.“ (Viktor Smolej: Ljudstvo poje — Koledar MD Celje 1962).

Slovenska narodna himna Naprej, zastava Slave, se je hitro razširila med Slovenci: postala je ljudska pesem v pravem pomenu te besede. Ob svoji 25-letnici je Jenkov Naprej doživel celo angleško izdajo. Naš pokojni rojak iz Ziljske doline, znameniti slovenski literarni zgodovinar in narodopisec, dr. Ivan Grafenauer, je za Jenkovo himno dejal, da je bila ena najlepših in najzrelejših pesnitev svojega mojstra in da je bila Slovincem že brez glasbe več kakor budnica.

Prodaj po ugodni ceni 1000 l tank za olje (centralno kurjavo). Tel.: 0 42 74 / 34 05 98

PRIREDITVE

Kurent

• Celovec

110-letnica Ivana Cankarja

Dramatizacija — Marjan Belina

Režija: Franci Končan, asistent režije in odrski gib: Marijan Sticker

Scena: Štef Potočnik

Ton in luč: Miha Dolinšek

Nedelja, 8. december 1985, ob 14.30 uri

Mestno gledališče v Celovcu

Nastopa: ODER OBACE

Prireja: Krščanska kulturna zveza

Vstopnice v predprodaji pri zastopnikih krajevnih prosvetnih društev in farnih mladim, v pisarni Krščanske kulturne zveze tel. štev: 04222/512528-23 ali 24 in eno uro pred predstavo.

• KDZ-Klub Blato

v soboto, 30. novembra 1985,
ob 20. uriMIKLAVŽEVANJE
v klubskih prostorih na Blatu
Prisrčno vabljeni!

• Celovec

DIVJA JAGA V LITERARNI KAVARNI

božično branje za sedanje in bodoče prijatelje

Čas: v sredo, 4. decembra 1985, zvečer

Kraj: Kulturna taberna PRI JOKLNU

Sodelujejo: Helena Maria Drexler, Arnulf Ploner, Humbert Fink, Del Vedernjak, Walter Vogl, Engelbert Obernosterer, Valentin Polanšek, Ernst Christian Pacher, Janko Ferk, E. A. Rauter, Edith Darnhofer-Demar, Peter Krobath, Winfried Gindl, Karl Dürschmied, Hans Gigacher, Franz Stimpfl, Anton Fuchs, Peter Kersche, Bernhard C. Bünker.

• Globasnica

ADVENTNO PETJE CERKVENIH ZBOROV dekanije Dobrla vas

v nedeljo, 15. decembra, ob 14. uri v farni cerkvi v Globasnici. Posvečeno bo spominu slovanskih apostolov Cirila in Metoda.

Prisrčno vabljeni!

• Rožek

OTVORITEV RAZSTAVE

Čas: v soboto, 30. novembra 1985, ob 18. uri

Kraj: Galerija Rožek

Odprto: soboto in nedeljo od 15. do 18. ure do 20. decembra 1985

Razstavljajo: Andreja; Bukoschek; Caroline; Cervi; Gradišchnig; Koller; Komposch; Kravagna; Kulnig; Moro; Oman; Plecko; Putz; Staudacher

• Celovec

JUBILEJNI KONCERT OB 60-LETNICI UČITELJSKEGA PEVSKEGA ZBORA „EMIL ADAMIČ“ iz Slovenije

Prireditelj: Slovenska prosvetna zveza

Čas: v petek, 13. dec. 1985, ob 20.00 uri

Kraj: v Velikem javnem studiu Koroškega radia (ORF-teater), Sponheimerstraße 13. v Celovcu.

Zborovodja: Mirko Slosar

• Dom v Tinjah

od petka, 29. 11., ob 18. uri, do nedelje, 1. 12., 13. uri

DUHOVNA OBNOVA ZA MLADINO IZ PODJUNE

„Bog me še vedno izziva“

Voditelj: kpl. Pepej MARKETZ
Soprireditelj: Katoliška mladinav petek, 29. nov., ob 19.30 uri
V spomin na Martina Luthra Kinga:

KONCERTNI VEČER: ROBERT HOLLY S SKUPINO „VOGELFREI“

„Imam sanje — s glasbo za mir“

Soprireditelj: Katoliška mladina

v nedeljo, 1. 12., ob 9. do 17. ure

SREČANJE SAMSKIH ŽENA IN MATER

Soprireditelj: Katoliški delovni odbor, referat zažene

od petka, 6. 12., 18. uri,

do nedelje, 8. 12., 13. ure

DUHOVNE VAJE ZA MOŽE

„Krščanski mož sredi družine, sredi cerkve in sredi človeške družbe“

Voditelj: G. Franc SODJA

• Sele

MIKLAVŽEVANJE

KPD „Planina“ v Selah

Čas: v nedeljo, 1. decembra 1985, ob 14.00 uri

Kraj: v farnem domu v Selah
Na sporedu bo: otroški zbor, „Maks Žvižgač“ — igra za otroke in odrasle, obdarovanje otrok

Zvečer, ob 19.00 uri: Miklavževanje za člane društva.

SPORT-SHOP
ŠPORTNA TRGOVINAKoschatstraße/Košatova cesta 8
Tel. (0 42 35) 27 02

se Vam priporoča s kompletnim programom za zimski šport

KRIVOGRAD
St. Michael / Šmihel

V naši trgovini dobite:

- živila
- tekstilije
- električne stroje
- barve
- kmetijske stroje
- kolosa
- avtogume
- radio-aparate

Pridite in kupujte
v domačem podjetju!

POSOJILNICA BOROVlje

1000 x 200 za naraščaj SAK

Dragi bralci, dragi prijatelji SAK!

Najmlajši nogometaši Slovenskega atletskega kluba so up in podlaga za nadaljnji obstoj našega slovenskega kluba. Iz moštev naraščaja so prišli doslej skoraj vsi igralci, ki danes igrajo v članskem moštvu. Tudi v bodoče naj bi bilo tako. V moštvi naraščaja igra danes vrsta izredno talentiranih nogometašev, ki prihajajo iz vsega dvojezičnega ozemlja. Prevoz na tekme in vsaka posamezna tekma precej stanejo, stroški so večji, kot pri vsakem drugem klubu na Koroškem, kjer igrajo lahko fantje v domačem kraju.

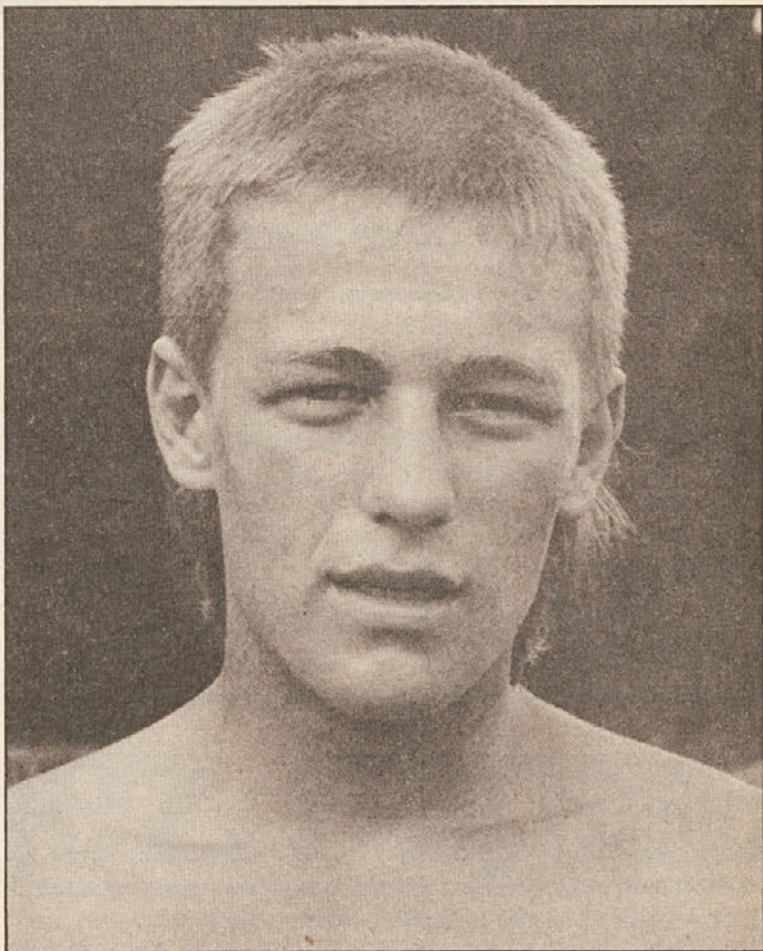
Zato Te prosimo, dragi prijatelj SAK, da tudi Ti pomagaš z majhnim prispevkom našemu naraščaju. Naši najmlajši Ti bodo za prispevek zelo hvaležni.

1000 x 200 za naraščaj SAK
Zveza slov. zadrug v Celovcu
štev.: 32 441

Tudi v moštvi Slovenske gimnazije igra večina igralcev SAK.

Boks: Franci Wieser premagal avstrijskega prvaka

17-letni Franci Wieser šteje med najboljše boksarje v Avstriji.

Dijaka Slovenske gimnazije v Celovcu Mario Oraže in Franci Wieser sta pretekli teden nastopila za svoje moštvo HSV v Salzburgu proti tamkajšnjemu BC Olympia Salzburg. Oba sta zmagala in sta znatno prispevala k zmagi Koroščcev.

Franci Wieser (polteška kategorija) je premagal avstrijskega prvaka Traxlerja in s tem dokazal, da je v svoji kategoriji trenutno najboljši v Avstriji.

Mario Oraže pa je nastopil pri šolarjih v najlažjih kategorijah in že v prvem kolu zmagal proti doslej še nepremaganemu Balkanu.

SK Dob v prvenstvu izredno uspešen — kaj pa pokal?

SK Aich/Dob — Grabštanj (moški)
3:0 (15:0; 15:0; 15:3)

Eduard Trampusch, Martin Michu in Rudi Schlinder;

V drugem kolu odbojarskega prvenstva so igrali Dobljani doma proti Grabštanju. Gostje igrajo že deveto leto v koroški ligi, a doslej kljub temu še niso imeli večjih uspehov. Dobljani pa so se tudi v drugi tekmi letos pokazali v odlični formi, skoraj vsaka žoga je našla „odjemalca“ in že prvi set so dobili 15:0. Navijači so vso tekmo izredno navdušeno podpirali svoje moštvo, ki je tekmo s 3:0 jasno dobilo.

SK Aich/Dob — Grabštanj (ženske) 3:0

Žensko moštvo iz Doba je slavilo prvo zmago. Ker je Grabštanj prišel na tekmo pol ure prepozno, so dobile tekmo brez igre 3:0.

KOROŠKI POKAL

SK Aich/Dob (A) — Hypo VBK II 1:3

Za tekme za koroški pokal so se Dobljani razdelili v dve moštvi. Prvo moštvo je zgubilo v prvem kolu proti drugemu moštvu Hypo VBK. SK Aich/Dob (B) igra v soboto, 30. 11. 1985, proti Lienz, kjer so možnosti za zmago gotovo velike.

SK/Aich/Dob: Gerhard Kitzinger, Peter Trampusch, Lojze Opetnik, Marko Trampusch,

Vettori prvi zmagovalec — Franc Wiegele skočil odličnih 87 m

mesta in zasedel solidno četrto mesto pred Schallerjem.

Prejšnji četrtek se je Avstrijska reprezentanca smuških skakalcev udeležila v Planici kvalifikacijskega skakanja.

Med seboj so se naši skakalci borili za štartna mesta na prvih tekmah za svetovni pokal, ki se bo začel 8. decembra v Thunder Bayu v Kanadi.

Najboljši je bil Vettori, drugi Felder, tretji Neulander.

Zahomčan Franc Wiegele pa se je umestil med prva

Zahomčan Franci Wiegele je uspešno začel sezono.

Naš tednik prireja letos zopet

IZBOR NAJBOLJ PRILJUBLJENEGA NOGOMETAŠA LETA 1985

(od 15. novembra do 18. decembra)

Vključena so vsa moštva južne Koroške (igralci I. moštva)

Kako poteka izbor?

- V izbor so letos vključena vsa moštva južne Koroške (do Koroške lige)
- Glasovnica mora biti popolnoma izpolnjena.
- Ime in naslov morata biti na vsak način čitljivo napisana — (nečitljivih glasovnic ne bomo sprejeli)
- Glasovnice lahko izrežete iz Našega tednika ali pa jih dobite pri domačih Posojilnicah in Zadrugah. Seveda pa lahko pridete po glasovnice tudi na uredništvo NT.

Tudi letos čakajo na Vas odlične nagrade:

- dopust na Jadranu za 10 dni — Cartrans
- zimske športne opreme — Topšport Pliberk
- božična gos (10 kg) — Kärntner Landei
- tiskovine in ovoji — Norea Repro
- športne torbe — Posojilnica Borovlje
- športna obleka (Puma) — trgovina Krivograd Smihel
- 3 jogging obleke — Spar Pliberk
- 1 smučiči Elan — Elan Brnca
- 1 kasete z orodjem (40-delna) Zadruga Pliberk
- 10 večerij za 2 osebi — Juenna (Globasnica); Šošter (Globasnica); Rakuschek (Sele); Miklavž (Bilčovs); Greiner (Globasnica); Breznik (Pliberk); Pri Lipi „Lenci“ (Sele); Lausegger „Folta“ (Slovenji Plajberk); Falle (Sele); Seher (Bilčovs)
- Hranilna knjižica (300 šil.) — Posojilnica Dobria vas

Glasovnica — Stimmzettel

Moj nogometaš leta 1985 je:

Mein Fußballer des Jahres 1985 heißt:

Moštvo/Klub:

Odpošiljatelj:

Absender:

(Prosim pišite čitljivo/bitte lesbar schreiben)

Glasovnico pošljite na športno uredništvo NT, Viktringer Ring 26, 9020 Celovec.

IN MNOGO DRUGIH ODLIČNIH NAGRAD!

Globasnica in Bilčovs prva v dvorani

V pokalu KFV v dvorani so v predkolid igrala že moštva drugega in prvega razreda. Zelo uspešni sta bili letos mdr. moštvi iz Bilčovsa in Globasnice, ki sta zmagali v svojih skupinah in sta se s tem kvalificirali za naslednje kolo.

V drugem razredu so zmagali v svojih skupinah — in so se s tem kvalificirali za naslednje kolo: Necca, Weißbriach, Mühlendorf, Berg, Pošta, Galicija, Št. Ilj in Reichenfels.

1. RAZRED

Skupina A: 1. Globasnica 8 točk, 2. Wietersdorf 6, Ferndorf 4, Kirchbach 2, Donau 0;

Skupina B: 1. Bilčovs 7, Baldramsdorf 6, Penk 4, Klopinj 2, Blatograd 1;

Skupina C: 1. St. Martin 6, Stall 6, Pogrče 4, Vetrinj 2, Unterweng 2;

Skupina D: 1. Sinča vas 8, 2. Thal/ABling 6, 3. Oberglan 4, Straßburg 2, Ledince 0;

Lani je zmagal izbor Justin Polanšek (levo), Rudi Urban pa je postal tretji. S katerima nogometašema bo letos stopil trener Jagodič pred kamero, boste pa odločili vi.

Sekcijski vodja Bilčovsa Haslauer in Sigi Hobel sta zadovoljna — Bilčovs je v 2. kolu.

BILJARD · BILJARD · BILJARD · BILJARD · BILJARD · BILJA

Kdo bi rad igral v Celovcu biljard? Pod pokroviteljstvom ZŠZ bomo ustanovili

1. SLOVENSKI BILJARD KLUB

Interesenti se naj javijo med tednom od 19. ure naprej pod telefonsko številko 0 42 22 / 44 2 97.